

[Ch. Petersen.]

jeg kender fra de ikke helt faa Aar, i hvilke jeg har beskæftiget mig med disse Spørgsmaal, den Stemning, som altid raader blandt Tjenestemændene, naar der er Tale om, at den dem alle omfattende Tjenestemandsslov skal i Smeltediglen; saa ved jeg, at der bliver en vis Uro i Andedammen, og at det giver sig Udslag bl. a. paa den Maade, at ikke blot Organisationerne, men ogsaa Enkeltpersoner henvender sig til Rigsdagen om deres særlige Forhold. Nu er det højest rimeligt, at adskillige af de Henvendelser, der har været rettet til Lønningsudvalget, har været mindre vel begrundede, men der er dog ikke Tvivl om, at der ogsaa har været adskillige, som der havde været god Grund til at tage Hensyn til, hvis man da havde kunnet komme til Enighed derom. Jeg ved, at der af store Tjenestemandsgupper er fremsat Ønsker om visse Ændringer, som det altsaa har vist sig ugørligt at naa til Enighed om, fordi man saa bogstaveligt har sat sig fast i den trufne Aftale og ikke paa noget Punkt har ønsket at ændre denne. Det beklager jeg, for saa vidt som jeg ved, at der paa visse Punkter havde været særdeles god Grund til at tage Hensyn til disse Ønsker.

Der er i Kommissionen fremsat Forslag til Forbedring af Tjenestemændenes Avancementsforhold, baade for Embedsmændene og Funktionærerne. Ved disse Forslags Gennemførelse afhjælpes et hos mange Tjenestemænd dybt følt Savn af tilstrækkelig mange Avancementsklasser indenfor Etaterne, og jeg noterer naturligvis med Tilfredshed den Forstaaelse og Imødekommenhed, Kommissionen i saa Henseende har vist overfor de forskellige Tjenestemandsklasser.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) omtalte, at efter at Kommissionen havde afgivet sin Betænkning, har den højtærede Trafikminister fremsat Forslag paa Finansloven om Bevilling af en Sum, saa vidt jeg husker 10 000 Kr., til Ydelse af personlige Tillæg til visse Bane-næstformænd, som i Anledning af den for nogle Aar siden foretagne Ændring i hele Banevagtsystemet har mistet enhver Udsigt til Avancement. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at han var særdeles overrasket derover, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at i Lønningskommissionen blev denne Sag omtalt, idet jeg for mit Vedkommende havde Lejlighed til at gøre Rede for, at denne Sag forelaa, og at der havde fundet Forhandlinger Sted mellem Stats-

banernes Administration og vedkommende Tjenestemandssorganisation, hvorved der var opnaaet en Ordning, som vilde blive søgt gennemført ved et Forslag paa Finansloven. Jeg refererede ogsaa, paa hvilken Maade man agtede at rette paa dette Forhold, og blev ikke modsagt fra nogen Side. Naar det ærede Medlem siger, at denne Sag ikke har været til Behandling i Lønningskommissionen, kan det maaske være rigtigt, men den er refereret i Lønningskommissionen, og der er ikke fra nogen Side i Kommissionen gjort Indvendinger mod den Ordning, man havde opnaaet ved Forhandlinger med Statsbanerne. Men i øvrigt, naar det ærede Medlem siger, at der heller ikke er nogen god Begrundelse for et saadant Forslag, maa jeg erklære mig ganske uenig med ham. At der, som det ærede Medlem henviser til, er oprettet et Antal nye Banevagtstillinger, som skulde betyde Avancement for Banearbejderne, berører ikke i nogen Henseende de Bane-næstformænd, der her er Tale om. Deres naturlige Avancement er til Baneformænd, og det nye System, som Banerne har gennemført siden 1925 for at nedbringe Vedligeholdelsesudgifterne — jeg tror i øvrigt ogsaa, at det i saa Henseende har virket paa den tilsigtede Maade —, har haft den Ulempe til Følge, at alle Bane-næstformænd pludselig ser enhver Chance for Avancement afskaaret. Det kan man forstaa, naar man hører, at af et Antal af 430 Stillinger er der siden 1925 nedlagt ikke mindre end 110, og der er ganske utvivlsomt Udsigt til, at man endnu i nogen Tid vil fortsætte i samme Retning. Man er da gaaet den Vej, som man har fulgt tidligere under andre Ministerier, Krigsministeriet, Marineministeriet, hvor man, naar visse Forandringer i Virksomhederne har haft saadanne Ulemper for Tjenestemændene til Følge, har søgt Bevilling til et personligt Tillæg til en Del af dem, der ellers havde kunnet opnaa Avancement, og denne Bevilling har man søgt paa Finansloven. Paa samme Maade er det sket i dette Tilfælde. Jeg kan tilføje, at i og for sig skulde Lønningskommissionen heller ikke behandle denne Sag, idet Lønningskommissionen ikke skulde behandle Forslag, som skulde søges gennemført paa Finansloven; den behandlede kun Tjenestemandssloven.

Der er ogsaa i Lovforslaget sket visse Forbedringer med Hensyn til de særlige Ydelser. Jeg betragter det som en væsentlig Fordel, at der fremtidig, naar den nye Lov er gennemført, kan ydes Natpenge til alle saadanne Tjenestemænd, som beordres til at udføre Arbejde i Tiden fra Kl. 22 til Kl. 6.